

Nový Jeruzalém č. 12/2018

Zpravodaj pro 228. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešnici – ve středu 12. prosince 2018 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

V úterý 13. listopadu přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 10 zpovědníků - Pán Bůh zaplať za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání biskupa Mons. Zdenka Wasserbauera na pouti NJ v Jámách:

Sv. Anežka

Slavili jsme nedávno 100. výročí samostatného Československa: mnohého jsme dosáhli ale mnohé se nám také nepovedlo; máme být na co hrdí ale také se za co stydět. Nebudu se teď tomuto tématu šířeji věnovat, jen bych zmínil 2 skutečnosti: jednu negativní a jednu pozitivní. Samotný vznik našeho samostatného státu byl hned na počátku poznamenán **neblahým stržením Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze**. Protože jsem sloužil 3. listopadu tu připomínkovou a zároveň **kající mši sv.**, tak se mne to trochu více dotklo. **Neposkrvněná Panna Maria, stojící na hlavě draka – ďábla, hleděla se sepjatýma rukama k nebi – a modlila se za město, za národ – a byla stržena!** A nebyl to jen čin anarchisty, levičáka a opilce Franty Sauera. Ta věc byla připravována se **souhlasem** Národního výboru, který proti zničení náboženského symbolu a vynikajícího uměleckého díla nijak nevystoupil. **Nikdy ani nebyli potrestáni stržící stržení, i když bylo zničeno vynikající umělecké dílo!** Jako tu pozitivní skutečnost za uplynulých 100. let bych zmínil **svatořečení Anežky České, 12.11.1989, na které se čekalo po celá staletí**. S touto postavou je už dnes nerozlučně spojeno svržení komunistické diktatury. A protože dnes máme její svátek, rád bych se u její postavy na chvíli zastavil.

Na dnešní den 13. listopadu připadá také **Mezinárodní den nevidomých**, který se slaví na památku výročí úmrtí zakladatele první školy pro nevidomé Valentina Haüy (1745-1822). Byl to první **učitel a vychovatel nevidomých dětí** a zakladatel historicky prvního výchovného a vzdělávacího ústavu pro nevidomé v Paříži. Jako odborník na stará písmena, se rozhodl umožnit i nevidomým četbu textů. Použil k tomu klasického písma vytlačeného v reliéfní podobě tak, aby bylo možné jednotlivé znaky rozeznávat hmatem.

Myslím, že se to **krásně propojuje s postavou sv. Anežky** – nevím, jestli měla problémy se zrakem ale vím jistě, že to byla **žena, která prohlédla** (a kolikrát Ježíš v evangeliích uzdravuje právě slepé!). Prohlédla a uprostřed všech zmatků v jejím životě, v její rodině, s jejími ženichy... **začala vidět v životě to podstatné a důležité; začala vidět ty, kteří potřebují pomoci.**

Předevcírem, v neděli, jsme si také připomněli **konec 1. světové války**, do té doby nejstrašnější války s nějakými 9-10 miliony padlých vojáků, 8 miliony padlých civilistů, bezpočet zmračených, raněných, a také neúplných rodin... I toto chci připomenout v souvislosti s Anežkou, protože **1.sv.válka byla jiná nejen v počtu obětí ale také nesmírnou krutostí a použitím nových strašných zbraní** – není náhodou, že když se ve Versailles podepisovala mírová smlouva, byli přivedeni zrůdně znetvoření francouzští vojáci, kteří měli Němcům připomínat, jakých hrůz se dopouštěli. A my **vidíme Anežku jako vzor člověka, který utrpení druhým nezpůsobuje, ale k trpícímu se naopak sklání: to je právě křesťanství!!! K tomu bychom se na této pouti měli povzbudit...!**

Dodejme také, že když probíhal 1. rok Desetiletí duchovní obnovy národa v r. 1988, byl postaven pod ochranu bl. Anežky a věnován otázkám **úcty k lidskému životu a službě potřebným. Svatá Anežka nás všechny povzbuzuje k lásce jako novému životnímu stylu a k budování civilizace lásky, ve které nebudou lidé nesmyslně umírat na bojištích...**

Jako evangelium jsme dnes četli **Mt 25, 31-46. To je evangelium o Anežce! Je to také evangelium o 6 skutcích tělesného milosrdenství**, které nám papež intenzivně připomínal v nedávném **Roce milosrdenství** (a 7 skutek je pohřbívat mrtvé). A letos nám toto evangelium staví před oči znovu, protože na jaře vyšel důležitý dokument, apoštolská exhortace **Gaudete et exsultate (O povolání ke svatosti v současném světě)**. Nevím, jestli se vám dostala do ruky tahle malá žlutá knížička. Je to **jeho slovo o svatosti**. Máme si to všichni přečíst. A podle toho žít. A kdyby vám přišlo, že svatost je pro někoho jiného, určitě ne pro mě, tak vězte, že se hluboce mílíme. Protože, pokud tady něco **František znovu a znovu opakuje, tak říká: Svatost je pro všechny. Svatost znamená prožit dobře svůj život**. Ne ho prožít nějak polovičatě, průměrně, plytce. Já teď kudy jezdím na tento dokument upozorňuji a říkám přečtěte si ho, stojí to za to. Dneska jsem to chtěl zde zmínit proto, že když tímto dokumentem procházíme a pročítáme ho postupně, tak se dostaneme přesně do půlky – třetí kapitola z pěti. A tady František v určité chvíli říká – a proto to také zmiňuji: **„V25. Kapitole Matoušova evangelia se Ježíš znovu zastavuje u jednoho z těch blahoslavenství, u blahoslavenství milosrdných. Jestliže hledáme svatost, která je milá Bohu, pak v tomto textu najdeme pravidlo pro naše jednání, podle něhož budeme jednou souzeni. Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít...tvář tvář Ježíšovým nekompromisním požadavkům je mou povinností poprosit všechny křesťany, aby je vzali na vědomí a přijali v upřímné otevřenosti. To znamená, bez komentářů, bez vytáček a výmluv, které nás zbavují síly. Pán nám zcela jasně řekl, že svatost nemůžeme pochopit ani žít, jestliže odhlížíme od jejich požadavků. Protože milosrdenství je tepajícím srdcem evangelia.“** Takže naše Anežka toto správně pochopila. Co je podstatné, co je **tepajícím srdcem** Ježíšova učení. Je to milosrdenství, proto nejen sama milosrdenství prokazuje, ale založí špitální bratrstvo, z kterého se vyvine řád křížovníků s červenou hvězdou.

Rád bych ještě v tomto kontextu zmínil 2 skutečnosti:

- víme, že **Anežka se vroucně modlila za ochranu našich zemí před Tatary**; modlila se za ochranu našich křesťanských hodnot před tatarským pohanstvím, a lidé, zejména na Moravě, už tehdy věřili v sílu její přímluvné modlitby, která odvrátila hrůzy tatarského vpádu.

- a **Anežka nakonec zprostředkovala i smíření** mezi svým bratrem, králem Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem II.

Církev správně vybrala 2 čtení, které Anežku dobře charakterizují. Ještě si řekneme pár slov o dnešním 1.čtení z Kol 3,12-17: skoro každé slovo se na Anežku hodí, jakoby to byla meditace o jejím životě, ale zvlášť bych vyzdvihnul tuto větu: **„At' ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Bud'te (za to) vděční.“**

Anežka měla v srdci **Kristův pokoj**, který Kristus svým věrným zaslubuje a který jinak nezískáme...viz. Jan 14:27 **Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dávám svět, já vám dávám. At' se vaše srdce nechvěje a neděsí!**

Tento Kristův dar pokoje dostáváme od něho v církvi! **„k němu jste byli povoláni v jednom těle“** Toto je třeba zdůraznit dnes, kdy chce mnoho lidí církev opustit, jakoby se jednalo o „výměnu košile“. A proto ho mohla Anežka šířit všude kolem sebe, protože ho měla od Krista v sobě! Kéž bychom všichni byli lidmi pokoje!

Po zaplacení autobusů a nutné režie jsme darovali **14 755 Kč na dovybavení kaple Panny Marie Karmelské v Sázavě**. Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlu Habrovcovi a všem farníkům z Pavlova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Olešnici

P. Markem Dundou, farářem ve Vranově n/Dyji a moderátorem FATYMu.

Otče Marku, už dvacet dva let jste ve FATYMu Vranov nad Dyjí. Co to obnáší a čemu se FATYM věnuje? FATYM vznikl v roce 1996 na výzvu z biskupství, aby se nahlásili kněží, kteří jsou ochotni jít do týmové fary. Hned od začátku jsme týmovou faru pojali šířeji, a to jako jakousi laboratoř pro hledání a výzkum nových cest v evangelizaci našeho národa. Právě to se nám zdá velmi důležité. Takový tým má totiž obrovskou výhodu. Nejenže je možno dát hlavy dohromady,

ale nadšení členů týmu pomůže uskutečnit i akce, které vypadají zcela neuskutečnitelné. Jako příklad bych uvedl lidové misie, vydávání křesťanských knih a časopisu Milujte se! nebo družbu s naší misijní farností Jeníkov v litoměřické diecézi. Máme zásadu, že se věnujeme tomu, co se zdá hodně důležité, ale čemu v církvi zatím není věnována taková pozornost, jak by bylo vhodné.

A co tedy konkrétně patří do oblastí vašich zájmů? V první řadě se samozřejmě věnujeme svým pohraničním farnostem – nyní je jich už dohromady 12. Posun k lepšímu sice není až tak moc výrazný, ale něco vidět je. Kromě toho jsme si před téměř dvaceti lety „adoptovali“ farnost Jeníkov u Duchcova, která tehdy zřejmě byla jednou z nejmrtvějších farností v naší zemi. Dnes už je tam situace trochu jiná. Věnujeme se také tiskovému apoštolátu, práci s dětmi a mládeží, šíření myšlenky pěšího putování, křesťanské internetové televizi www.TV-MIS.cz, lidovým misiím, organizování mariánských družin, pořádání exercicií, iniciativě Společenství čistých srdcí, vydávání časopisu Milujte se! a dalšímu.

Otče Marku, některým našim čtenářům se tento výčet může zdát jako pohádka. Copak je možné se věnovat tolika aktivitám naráz? I mně by se to zdálo nemožné, kdybych to nezažíval. Jsme si vědomi, že co děláme, je možno dělat jen díky mimořádné pomoci Boží. Za to jsme velmi vděční. Jedním dechem dodávám, že do těchto aktivit se můžeme pouštět i díky velké pomoci, obětavosti a nadšení našich pomocníků a spolupracovníků. I když ubylo těch, kteří jsou s námi v týmu trvale, jsou zde jiní, kteří přijíždějí pomoci na víkend nebo na pár dnů a mnozí nám pomáhají doma a to nejen modlitbou, ale i třeba pomocí na svých počítačích.

Můžete nám stručně říci o těch jednotlivých činnostech a aktivitách, které FATYM koná? Začneme například lidovými misiemi. Misiím se věnujeme už od roku 1997 a vedli jsme je už ve více než šedesáti farnostech. Podařilo se nalézt přiměřený model, který je účinný v našich podmínkách. Misiím předchází dlouhá příprava. Během ní zajišťujeme celou akci jak modlitebně, tak organizačně. Nebudu se dlouho šířit o detailech, jenom zmíním, že při každých misiích nám Pán Bůh dal zažít něco ze svých milostí. Například se stalo, že někteří přistoupili ke svatě zpovědi po mnoha letech, zažili jsme usmíření ve farnosti, někde se podařilo probudit u některých život z víry A ovoce přinášejí lidové misie i dlouhodoběji - dokonce jsem potkal některé mladé kněze, kteří zmiňují, že jedním z impulzů, který ovlivnil jejich rozhodnutí pro kněžství byly misie, které s námi prožili atd.

Tak nám, prosím, povězte něco o tom tiskovém apoštolátu. Vše začalo zcela nenápadně tím, že od začátku tiskneme zpravodaj pro všechny naše farnosti. Čtyřikrát do roka je osobně předáván do každé domácnosti v naší spravované oblasti. Nejprve jsme si zpravodaje jezdili tisknout do semináře do Olomouce, ale později jsme s pomocí přátel kněží sehnali potřebný finanční obnos a zakoupili první tiskařský stroj. Když už jsme měli tiskárnu, byla by škoda tisknout jen čtyřikrát za rok a tak jsme začali vydávat brožurky P. Simajchla a dalších kněží a známých a nakonec i naše vlastní, které sestavujeme. Zdá se nám totiž, že i když je křesťanských knih dostatek, přece jenom chybějí knihy levné, srozumitelné pro běžné lidi a zároveň formující ke křesťanskému životu. Brožurky částečně rozdáváme a částečně šíříme pouze za příspěvek na tisk – za výrobní cenu. Vydali jsme už více než sto dvacet titulů a to v mnoha tisícových nákladech.

Již několik let vydáváme také v rámci edice A.M.I.M.S.M. knížky s barevnou obálkou k misijnímu využití – ty si necháváme ve velkých nákladech tisknout přímo v tiskárně, přijde nás to levněji. Pro zajímavost knihu Cena, kterou zaplatíš jsme nejprve vydali v nákladu 35000 výtisků a již jsme k ní museli udělat i dotisk. Lidé si tyto knihy odebírají i ve větším počtu a pak je využívají evangelizačně, např. jako dárek při návštěvě apod. To vše je možno dělat jen díky velké pomoci mnoha obětavců a to nejen našich farníků a také díky darům těch, kteří náš tiskový apoštolát podporují. Mnozí se diví, jak je v dnešní době možno tisknout tak levně. Někteří nám předpovídali, že během několika měsíců musíme zbankrotovat. My to vidíme jako malý či velký Boží zázrak, že jde pokračovat a moc touto cestou děkuji všem, kteří jsou nápomocní.

Od roku 2007 vydáváme časopis Milujte se! Jde o časopis pro novou evangelizaci. Takovýto časopis u nás tehdy zcela chyběl. Vychází čtyřikrát za rok v rozsahu šedesáti čtyř stran a šíříme jej pouze za symbolický příspěvek na tisk 20,- Kč – spousta těchto časopisů rozdáme zdarma „pro evangelizaci“. Náklad 60 tisíc výtisků svědčí o tom, že si našel mezi čtenáři své místo.

Otče, zmínil jste Společenství čistých srdcí. Co byste nám k tomu mohli říci? V srpnu 2005 jsme s patnácti prvními nadšenci založili iniciativu nazvanou tehdy Čistá láska – dnes Společenství čistých srdcí. Hlásí se do ní mladí lidé, kteří jsou ochotni snažit se o růst k ideálu čistého srdce a to se všim všudy i včetně čistých vztahů tak, aby nepřekračovali šesté a deváté přikázání desatera. Ze začátku nás někteří odrazovali, že v naší zemi jsme s touto aktivitou vedle, že mladí nemají o tento životní styl zájem. Přesto jsme to zkusili a nelitujeme. Nyní do SČS patří již víc než tisíc pět set mladých a další se připravují. Někteří z nich už za ty roky dospěli a začínají správně ovlivňovat život kolem sebe a někdy i v širší společnosti. Více o SČS najdete na www.spolcs.cz.

A co křesťanská internetová televize TV-MIS? Té se věnujeme už od roku 2005. Zjednodušeně lze říci, že se jedná o systém typu knihovna. Každý si může na internetu vybrat film či nahrávku, kterou si chce pustit a není odkázán na to, co se dává podle programu. Nyní už máme na naší televizi několik set položek. Vždy mě těší, když mi někdo nový nadšeně sděluje, že „objevil TV-MIS“ a že to vidí jako velký přínos. A tak znovu doporučuji navštívit www.TV-MIS.cz. Věřím, že si každý něco vybere. Pozvolna připravujeme TV-MIS.com i v jinojazyčném provedení – rusky, ukrajinsky a bělorusky, ale zde bychom ještě potřebovali další ochotné pomocníky...

A co ten Jeníkov? Adoptovali jsme si mrtvou farnost v litoměřické diecézi (a časem jsme přibrali ještě sousední farnost Zabušany) a hledáme různé cesty, jak napomoci k oživení. Věnujeme se jednak opravám - konečně se letos podařilo dokončit rekonstrukci střechy kostela, která byla v katastrofálním stavu a pokračujeme v dalších opravách (pro ty, kdo chtějí pomoci uvádím číslo účtu pro tento účel: 184058097/0300).

Především nám však jde o lidi a to hlavně formou osobního kontaktu. A zájem je opravdu velký – je to v pravém slova smyslu živá misijní stanice v české mluvčí oblasti. Stále se někdo zajímá, pořád je koho připravovat na svátosti. Bylo by to na dlouhé a zajímavé vyprávění, ale omezil bych se zde jen na prosbu o modlitbu za naše adoptované „jeníkovsko“ a případně o finanční dar.

Co je pravdy na tom, že do Jeníkova konáte i pěší pout'? Proč? Od května 2005 každoročně pořádáme pout' z Prahy do Jeníkova. Máme k tomu tři důvody. Zaprvé Jeníkov je pozapomenuté poutní místo – my tam uctíváme Pannu Marii Matku Důvěry a ona i v současnosti odpovídá nemalými vyslyšenými. Za druhé tím chceme zviditelnit Jeníkov a problematiku mrtvých farností v naší zemi. Za třetí máme záměr vnést myšlenku pěších putování i do Čech, proto se vychází z pomyslného středu země od svatovítské katedrály a jde se na skutečnou periferii. Osobně tuto pout' považuji za velmi atraktivní vzhledem k tomu, že vede krásnou krajinou Českého středohoří a jde se v době, kdy je příroda nejhezčí. V tomto směru se nedá srovnat se žádnou jinou poutí.

Co pro Vás znamená pěší pout' na Velehrad? Je to pro mě vrchol celého roku. Na ten týden jsem se do své mrtvice těšil celý rok a pak z ní dlouho žil. Jsem velmi rád, že myšlenka pěšího putování je vlastní i mnoha dalším. Když jsme v prvních letech docházeli na Velehrad, býval jsem dojatý při vzpomínce, jak Pán Bůh vyslyšel nesmělou prosbu šestí pěších poutníků do Říma v roce 2000 a to, aby se v naší zemi podařilo rozšířit pěší putování jako nástroj k duchovní obnově našeho národa.

Kde na to všechno berete sílu a čas? I když jsem musel ze zdravotních důvodů dost zvolnit, musím konstatovat, že s pomocí Boží to není tak těžké. Svou roli zde sehrává modlitba a také dar nadšených a obětavých spolupracovníků. Mě osobně dodává nadšení a odvalu to, že se často setkávám s Božími vstupy do našich životů.

Zmiňujete spolupracovníky. Jak je vybíráte? To je jeden z nejtěžších bodů naší služby. Nejsme totiž schopni nabídnout finanční ohodnocení, navíc práce je dost... jednoduše řečeno, požaduje se: velký výkon, malý příkon a tichý chod. Stále se potýkáme s nedostatkem spolupracovníků – poptáváme se mezi známými, někdy dáme výzvu, modlíme se za to, občas někdo přijde sám... Těch činností, kterým se ve FATYMu věnujeme je tolik, že pro každého, kdo je ochoten pomoci se snadno najde přiměřená parketa.

Otče Marku, co Vám v poslední době udělalo radost? Těch radostí bylo mnoho. Například svatohubertská mše svatá, kterou u nás ve Vranově nad Dyjí už roky děláme slavnostně

přímo v lese u kaple Maria Schutz a to za velké účasti lidu. Těší mě i zájem představitelů obcí o spolupráci s farností. Radost mi dělá i to, že konečně po mnoha letech je kolem naší fary jádro věřících, kterým na životě ve farnosti opravdu záleží a jsou schopni pro to i přiložit ruku k dílu.

A co kostel Svatého Ducha v Šumné. Jak to s ním nyní vypadá?

V září jsme s panem biskupem Pavlem Konzbulem oslavili deset let od jeho svěcení. Znovu jsme si uvědomili, jak velký dar a znamení pro nás je skutečnost, že prakticky hned po dostavění byl kompletně zaplacen – bez dluhů. Nyní jsou zde pravidelně mše svaté každý čtvrtek v 18h a 2. a 4. neděli v měsíci vždy v 11,30. Musím konstatovat, že ve všední dny, v porovnání s ostatními kostely ve všech mých pěti farnostech, jsou bohoslužby na Šumné navštíveny suverénně nejpočetněji, i když i zde jsou jisté rezervy.

Co Vás v poslední době zarmoutilo? Vždy mě mrzí, když zbožní lidé mají málo ochoty rozhodovat se podle víry a moc se spoléhají jen na lidská měřítka a lidské síly. Pak nemají odvahu podpořit Boží věci. Nemusíme se bát, vždyť Pán Bůh je všemohoucí. Pro ty, kdo v Něho uvěřili, je ochoten dělat i zázraky. Též mě mrzí, že některým lidem, kteří se upřímně obrátili ze své dřívější špatné cesty na cestu víry, někteří nemohou zapomenout dřívější hříchy, které tito už dávno odčinili pokáním a znovu a znovu jim podsouvají špatné úmysly.

Jak se vyrovnáváte s podrazy a lhostejností? Setkáváte se s těmito jevy? Setkávám a dokonce i dost často... Vždy to se mnou zakýve, ale pak záleží na tom, jak brzy si vzpomenu na větu z Písma, kterou pro svůj život považuji za klíčovou a to: „těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28) a pak už to jde lépe... Ve světle tohoto verše je možno takovéto situace dokonce vnímat jako „bonus“ pro duchovní růst.

Mohl byste se s námi podělit o nějakou myšlenku, která Vás v poslední době oslovila?

S mládeží a dalšími zkracujeme důležitý impuls pro duchovní život a každodenní nastavení do tří písmen PST – posvěcuj se tím. Posvěcovat se můžeme vlastně stále. Stačí jen proměňovat všední činnosti skrze trpělivost, úmysl lásky a radostnou odevzdanost v malé krůčky k Pánu.

Máte pro nás v záloze nějaké heslo na závěr? Modlíme se, vytrváme - boj o dobro nevzdáváme!

Mary's Meals je mezinárodní hnutí, které velmi účinně bojuje proti hladu ve světě důsledným uskutečňováním jednoduché myšlenky: zaváděním projektů školního stravování v zemích, kde chudoba a hlad brání dětem v přístupu ke vzdělání. Vzdělání pak dětem i jejich komunitám otevírá cestu z chudoby.

Protože oficiální webové stránky www.marysmeals.org (a mnoho jejich oficiálních národních jazykových variant) poskytují velmi dobrý informační servis, na této stránce shrneme v českém jazyce jen ty nejdůležitější informace - základní myšlenku, vizi, způsob práce a historii hnutí.

Jednoduchá myšlenka, která funguje

Mary's Meals poskytuje dětem jedno jídlo denně v místě jejich vzdělávání s cílem **přilákat chronicky chudé děti do školních tříd**, aby dostávaly vzdělání, které jim otevírá cestu z chudoby.

Milióny dětí po celém světě dnes kvůli chudobě nechodí do školy. Místo vzdělávání pracují na polích, žebrají na rozích ulic nebo prohledávají odpadky, aby přežily. Další milióny dětí navštěvují školu tak hladově, že nejsou schopny se soustředit a učit se. Ale díky podporovatelům Mary's Meals více než JEDEN MILION dětí – napříč Afrikou, Asií, Latinskou Amerikou a Karibikem - dnes sedí ve školních třídách s plnými žaludky a učí se číst a psát. Tito mladí lidé mohou vyrůst v muže a ženy, kteří vyvedou své komunity z chudoby a ukončí jejich závislost na pomoci.

Děkuji za rozhovor. MAD.

Pozvánky.

Plán poutí NJ na rok 2019:

2019	11. (16.) duben Měřín	13. únor Lysice	13. březen Křižanov
	11. (16.) červenec Křovice	14. květen Nové Veselí	13. červen Jimramov
	15. říjen Bystré	13. srpen Žďár I	12. září Radostín
		13. listopad Trpín	12. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 229. pout' NJ – v úterý 15. ledna 2019 v 17 hodin do Velkého Meziříčí . hlavní celebrant – P. farář ve .

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2018. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.

Nový Jeruzalém č. 12/2018

Zpravodaj pro 228. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešnici – ve středu 12. prosince 2018 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

V úterý 13. listopadu přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 350 poutníků. Svátost smíření udělovalo 10 zpovědníků - Pán Bůh zaplať za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání biskupa Mons. Zdenka Wasserbauera na pouti NJ v Jámách:

Sv. Anežka

Slavili jsme nedávno 100. výročí samostatného Československa: mnohého jsme dosáhli ale mnohé se nám také nepovedlo; máme být na co hrdí ale také se za co stydět. Nebudu se teď tomuto tématu šířeji věnovat, jen bych zmínil 2 skutečnosti: jednu negativní a jednu pozitivní. Samotný vznik našeho samostatného státu byl hned na počátku poznamenán **neblahým stržením Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze**. Protože jsem sloužil 3. listopadu tu připomínkovou a zároveň **kající mši sv.**, tak se mne to trochu více dotklo. **Neposkrvněná Panna Maria, stojící na hlavě draka – ďábla, hleděla se sepjatýma rukama k nebi – a modlila se za město, za národ – a byla stržena!** A nebyl to jen čin anarchisty, levičáka a opilce Franty Sauera. Ta věc byla připravována se **souhlasem** Národního výboru, který proti zničení náboženského symbolu a vynikajícího uměleckého díla nijak nevystoupil. **Nikdy ani nebyli potrestáni stržící stržení, i když bylo zničeno vynikající umělecké dílo!** Jako tu pozitivní skutečnost za uplynulých 100. let bych zmínil **svatořečení Anežky České, 12.11.1989, na které se čekalo po celá staletí**. S touto postavou je už dnes nerozlučně spojeno svržení komunistické diktatury. A protože dnes máme její svátek, rád bych se u její postavy na chvíli zastavil.

Na dnešní den 13. listopadu připadá také **Mezinárodní den nevidomých**, který se slaví na památku výročí úmrtí zakladatele první školy pro nevidomé Valentina Haüy (1745-1822). Byl to první **učitel a vychovatel nevidomých dětí** a zakladatel historicky prvního výchovného a vzdělávacího ústavu pro nevidomé v Paříži. Jako odborník na stará písmena, se rozhodl umožnit i nevidomým četbu textů. Použil k tomu klasického písma vytlačeného v reliéfní podobě tak, aby bylo možné jednotlivé znaky rozeznávat hmatem.

Myslím, že se to **krásně propojuje s postavou sv. Anežky** – nevím, jestli měla problémy se zrakem ale vím jistě, že to byla **žena, která prohlédla** (a kolikrát Ježíš v evangeliích uzdravuje právě slepé!). Prohlédla a uprostřed všech zmatků v jejím životě, v její rodině, s jejími ženichy... **začala vidět v životě to podstatné a důležité; začala vidět ty, kteří potřebují pomoci.**

Předevcírem, v neděli, jsme si také připomněli **konec 1. světové války**, do té doby nejstrašnější války s nějakými 9-10 miliony padlých vojáků, 8 miliony padlých civilistů, bezpočet zmrazených, raněných, a také neúplných rodin... I toto chci připomenout v souvislosti s Anežkou, protože **1.sv.válka byla jiná nejen v počtu obětí ale také nesmírnou krutostí a použitím nových strašných zbraní** – není náhodou, že když se ve Versailles podepisovala mírová smlouva, byli přivedeni zrůdně znetvoření francouzští vojáci, kteří měli Němcům připomínat, jakých hrůz se dopouštěli. A my **vidíme Anežku jako vzor člověka, který utrpení druhým nezpůsobuje, ale k trpícímu se naopak sklání: to je právě křesťanství!!! K tomu bychom se na této pouti měli povzbudit...!**

Dodejme také, že když probíhal 1. rok Desetiletí duchovní obnovy národa v r. 1988, byl postaven pod ochranu bl. Anežky a věnován otázkám **úcty k lidskému životu a službě potřebným. Svatá Anežka nás všechny povzbuzuje k lásce jako novému životnímu stylu a k budování civilizace lásky, ve které nebudou lidé nesmyslně umírat na bojištích...**

Jako evangelium jsme dnes četli **Mt 25, 31-46. To je evangelium o Anežce! Je to také evangelium o 6 skutcích tělesného milosrdenství**, které nám papež intenzivně připomínal v nedávném **Roce milosrdenství** (a 7 skutek je pohřbívat mrtvé). A letos nám toto evangelium staví před oči znovu, protože na jaře vyšel důležitý dokument, apoštolská exhortace **Gaudete et exsultate (O povolání ke svatosti v současném světě)**. Nevím, jestli se vám dostala do ruky tahle malá žlutá knížička. Je to **jeho slovo o svatosti**. Máme si to všichni přečíst. A podle toho žít. A kdyby vám přišlo, že svatost je pro někoho jiného, určitě ne pro mě, tak vězte, že se hluboce mýlíme. Protože, pokud tady něco **František znovu a znovu opakuje, tak říká: Svatost je pro všechny. Svatost znamená prožit dobře svůj život**. Ne ho prožít nějak polovičatě, průměrně, plytce. Já teď kudy jezdím na tento dokument upozorňuji a říkám přečtěte si ho, stojí to za to. Dneska jsem to chtěl zde zmínit proto, že když tímto dokumentem procházíme a pročítáme ho postupně, tak se dostaneme přesně do půlky – třetí kapitola z pěti. A tady František v určité chvíli říká – a proto to také zmiňuji: „**V 25. Kapitole Matoušova evangelia se Ježíš znovu zastavuje u jednoho z těch blahoslavenství, u blahoslavenství milosrdných. Jestliže hledáme svatost, která je milá Bohu, pak v tomto textu najdeme pravidlo pro naše jednání, podle něhož budeme jednou souzeni. Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít...tvář tvář Ježíšovým nekompromisním požadavkům je mou povinností poprosit všechny křesťany, aby je vzali na vědomí a přijali v upřímné otevřenosti. To znamená, bez komentářů, bez vytáček a výmluv, které nás zbavují síly. Pán nám zcela jasně řekl, že svatost nemůžeme pochopit ani žít, jestliže odhlížíme od jejich požadavků. Protože milosrdenství je tepajícím srdcem evangelia.“** Takže naše Anežka toto správně pochopila. Co je podstatné, co je **tepajícím srdcem** Ježíšova učení. Je to milosrdenství, proto nejen sama milosrdenství prokazuje, ale založí špitální bratrstvo, z kterého se vyvine řád křížovníků s červenou hvězdou.

Rád bych ještě v tomto kontextu zmínil 2 skutečnosti:

- víme, že **Anežka se vroucně modlila za ochranu našich zemí před Tatary**; modlila se za ochranu našich křesťanských hodnot před tatarským pohanstvím, a lidé, zejména na Moravě, už tehdy věřili v sílu její přímluvné modlitby, která odvrátila hrůzy tatarského vpádu.

- a **Anežka nakonec zprostředkovala i smíření** mezi svým bratrem, králem Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem II.

Církev správně vybrala 2 čtení, které Anežku dobře charakterizují. Ještě si řekneme pár slov o dnešním 1.čtení z Kol 3,12-17: skoro každé slovo se na Anežku hodí, jakoby to byla meditace o jejím životě, ale zvlášť bych vyzdvihnul tuto větu: „**At' ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Bud'te (za to) vděční.**“

Anežka měla v srdci **Kristův pokoj**, který Kristus svým věrným zaslubuje a který jinak nezáiskáme...viz. Jan 14:27 **Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dávám svět, já vám dávám. At' se vaše srdce nechvěje a neděsí!**

Tento Kristův dar pokoje dostáváme od něho v církvi! „**k němu jste byli povoláni v jednom těle**“ Toto je třeba zdůraznit dnes, kdy chce mnoho lidí církev opustit, jakoby se jednalo o „výměnu košile“. A proto ho mohla Anežka šířit všude kolem sebe, protože ho měla od Krista v sobě! Kež bychom všichni byli lidmi pokoje!

Po zaplacení autobusů a nutné režie jsme darovali **14 755 Kč na dovybavení kaple Panny Marie Karmelské v Sázavě**. Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlu Habrovcovi a všem farníkům z Pavlova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **A hlavně - díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Olešnici

P. Markem Dundou, farářem ve Vranově n/Dyji a moderátorem FATYMu.

Otče Marku, už dvacet dva let jste ve FATYMu Vranov nad Dyjí. Co to obnáší a čemu se FATYM věnuje? FATYM vznikl v roce 1996 na výzvu z biskupství, aby se nahlásili kněží, kteří jsou ochotni jít do týmové fary. Hned od začátku jsme týmovou faru pojali šířeji, a to jako jakousi laboratoř pro hledání a výzkum nových cest v evangelizaci našeho národa. Právě to se nám zdá velmi důležité. Takový tým má totiž obrovskou výhodu. Nejenže je možno dát hlavy dohromady,

ale nadšení členů týmu pomůže uskutečnit i akce, které vypadají zcela neuskutečnitelné. Jako příklad bych uvedl lidové misie, vydávání křesťanských knih a časopisu Milujte se! nebo družbu s naší misijní farností Jeníkov v litoměřické diecézi. Máme zásadu, že se věnujeme tomu, co se zdá hodně důležité, ale čemu v církvi zatím není věnována taková pozornost, jak by bylo vhodné.

A co tedy konkrétně patří do oblastí vašich zájmů? V první řadě se samozřejmě věnujeme svým pohraničním farnostem – nyní je jich už dohromady 12. Posun k lepšímu sice není až tak moc výrazný, ale něco vidět je. Kromě toho jsme si před téměř dvaceti lety „adoptovali“ farnost Jeníkov u Duchcova, která tehdy zřejmě byla jednou z nejmrtvějších farností v naší zemi. Dnes už je tam situace trochu jiná. Věnujeme se také tiskovému apoštolátu, práci s dětmi a mládeží, šíření myšlenky pěšího putování, křesťanské internetové televizi www.TV-MIS.cz, lidovým misiím, organizování mariánských družin, pořádání exercicií, iniciativě Společenství čistých srdcí, vydávání časopisu Milujte se! a dalšímu.

Otče Marku, některým našim čtenářům se tento výčet může zdát jako pohádka. Copak je možné se věnovat tolika aktivitám naráz? I mně by se to zdálo nemožné, kdybych to nezažíval. Jsme si vědomi, že co děláme, je možno dělat jen díky mimořádné pomoci Boží. Za to jsme velmi vděční. Jedním dechem dodávám, že do těchto aktivit se můžeme pouštět i díky velké pomoci, obětavosti a nadšení našich pomocníků a spolupracovníků. I když ubylo těch, kteří jsou s námi v týmu trvale, jsou zde jiní, kteří přijíždějí pomoci na víkend nebo na pár dnů a mnozí nám pomáhají doma a to nejen modlitbou, ale i třeba pomocí na svých počítačích.

Můžete nám stručně říci o těch jednotlivých činnostech a aktivitách, které FATYM koná? Začneme například lidovými misiemi. Misiím se věnujeme už od roku 1997 a vedli jsme je už ve více než šedesáti farnostech. Podařilo se nalézt přiměřený model, který je účinný v našich podmínkách. Misiím předchází dlouhá příprava. Během ní zajišťujeme celou akci jak modlitebně, tak organizačně. Nebudu se dlouho šířit o detailech, jenom zmíním, že při každých misiích nám Pán Bůh dal zažít něco ze svých milostí. Například se stalo, že někteří přistoupili ke svatě zpovědi po mnoha letech, zažili jsme usmíření ve farnosti, někde se podařilo probudit u některých život z víry A ovoce přinášejí lidové misie i dlouhodoběji - dokonce jsem potkal některé mladé kněze, kteří zmiňují, že jedním z impulzů, který ovlivnil jejich rozhodnutí pro kněžství byly misie, které s námi prožili atd.

Tak nám, prosím, povězte něco o tom tiskovém apoštolátu. Vše začalo zcela nenápadně tím, že od začátku tiskneme zpravodaj pro všechny naše farnosti. Čtyřikrát do roka je osobně předáván do každé domácnosti v naší spravované oblasti. Nejprve jsme si zpravodaje jezdili tisknout do semináře do Olomouce, ale později jsme s pomocí přátel kněží sehnali potřebný finanční obnos a zakoupili první tiskařský stroj. Když už jsme měli tiskárnu, byla by škoda tisknout jen čtyřikrát za rok a tak jsme začali vydávat brožurky P. Simajchla a dalších kněží a známých a nakonec i naše vlastní, které sestavujeme. Zdá se nám totiž, že i když je křesťanských knih dostatek, přece jenom chybějí knihy levné, srozumitelné pro běžné lidi a zároveň formující ke křesťanskému životu. Brožurky částečně rozdáváme a částečně šíříme pouze za příspěvek na tisk – za výrobní cenu. Vydali jsme už více než sto dvacet titulů a to v mnoha tisícových nákladech.

Již několik let vydáváme také v rámci edice A.M.I.M.S.M. knížky s barevnou obálkou k misijnímu využití – ty si necháváme ve velkých nákladech tisknout přímo v tiskárně, přijde nás to levněji. Pro zajímavost knihu Cena, kterou zaplatíš jsme nejprve vydali v nákladu 35000 výtisků a již jsme k ní museli udělat i dotisk. Lidé si tyto knihy odebírají i ve větším počtu a pak je využívají evangelizačně, např. jako dárek při návštěvě apod. To vše je možno dělat jen díky velké pomoci mnoha obětavců a to nejen našich farníků a také díky darům těch, kteří náš tiskový apoštolát podporují. Mnozí se diví, jak je v dnešní době možno tisknout tak levně. Někteří nám předpovídali, že během několika měsíců musíme zbankrotovat. My to vidíme jako malý či velký Boží zázrak, že jde pokračovat a moc touto cestou děkují všem, kteří jsou nápomocní.

Od roku 2007 vydáváme časopis Milujte se! Jde o časopis pro novou evangelizaci. Takovýto časopis u nás tehdy zcela chyběl. Vychází čtyřikrát za rok v rozsahu šedesáti čtyř stran a šíříme jej pouze za symbolický příspěvek na tisk 20,- Kč – spousta těchto časopisů rozdáme zdarma „pro evangelizaci“. Náklad 60 tisíc výtisků svědčí o tom, že si našel mezi čtenáři své místo.

Otče, zmínil jste Společenství čistých srdcí. Co byste nám k tomu mohli říci? V srpnu 2005 jsme s patnácti prvními nadšenci založili iniciativu nazvanou tehdy Čistá láska – dnes Společenství čistých srdcí. Hlásí se do ní mladí lidé, kteří jsou ochotni snažit se o růst k ideálu čistého srdce a to se všim všudy i včetně čistých vztahů tak, aby nepřekračovali šesté a deváté přikázání desatera. Ze začátku nás někteří odrazovali, že v naší zemi jsme s touto aktivitou vedle, že mladí nemají o tento životní styl zájem. Přesto jsme to zkusili a nelitujeme. Nyní do SČS patří již víc než tisíc pět set mladých a další se připravují. Někteří z nich už za ty roky dospěli a začínají správně ovlivňovat život kolem sebe a někdy i v širší společnosti. Více o SČS najdete na www.spolcs.cz.

A co křesťanská internetová televize TV-MIS? Té se věnujeme už od roku 2005. Zjednodušeně lze říci, že se jedná o systém typu knihovna. Každý si může na internetu vybrat film či nahrávku, kterou si chce pustit a není odkázán na to, co se dává podle programu. Nyní už máme na naší televizi několik set položek. Vždy mě těší, když mi někdo nový nadšeně sděluje, že „objevil TV-MIS“ a že to vidí jako velký přínos. A tak znovu doporučuji navštívit www.TV-MIS.cz. Věřím, že si každý něco vybere. Pozvolna připravujeme TV-MIS.com i v jinojazyčném provedení – rusky, ukrajinsky a bělorusky, ale zde bychom ještě potřebovali další ochotné pomocníky...

A co ten Jeníkov? Adoptovali jsme si mrtvou farnost v litoměřické diecézi (a časem jsme přibrali ještě sousední farnost Zabuřany) a hledáme různé cesty, jak napomoci k oživení. Věnujeme se jednak opravám - konečně se letos podařilo dokončit rekonstrukci střechy kostela, která byla v katastrofálním stavu a pokračujeme v dalších opravách (pro ty, kdo chtějí pomoci uvádím číslo účtu pro tento účel: 184058097/0300).

Především nám však jde o lidi a to hlavně formou osobního kontaktu. A zájem je opravdu velký – je to v pravém slova smyslu živá misijní stanice v české mluvčí oblasti. Stále se někdo zajímá, pořád je koho připravovat na svátosti. Bylo by to na dlouhé a zajímavé vyprávění, ale omezil bych se zde jen na prosbu o modlitbu za naše adoptované „jeníkovsko“ a případně o finanční dar.

Co je pravdy na tom, že do Jeníkova konáte i pěší pout'? Proč? Od května 2005 každoročně pořádáme pout' z Prahy do Jeníkova. Máme k tomu tři důvody. Zaprvé Jeníkov je pozapomenuté poutní místo – my tam uctíváme Pannu Marii Matku Důvěry a ona i v současnosti odpovídá nemalými vyslyšenými. Za druhé tím chceme zviditelnit Jeníkov a problematiku mrtvých farností v naší zemi. Za třetí máme záměr vnést myšlenku pěších putování i do Čech, proto se vychází z pomyslného středu země od svatovítské katedrály a jde se na skutečnou periferii. Osobně tuto pout' považuji za velmi atraktivní vzhledem k tomu, že vede krásnou krajinou Českého středohoří a jde se v době, kdy je příroda nejhezčí. V tomto směru se nedá srovnat se žádnou jinou poutí.

Co pro Vás znamená pěší pout' na Velehrad? Je to pro mě vrchol celého roku. Na ten týden jsem se do své mrtvice těšil celý rok a pak z ní dlouho žil. Jsem velmi rád, že myšlenka pěšího putování je vlastní i mnoha dalším. Když jsme v prvních letech docházeli na Velehrad, býval jsem dojatý při vzpomínce, jak Pán Bůh vyslyšel nesmělou prosbu šestí pěších poutníků do Říma v roce 2000 a to, aby se v naší zemi podařilo rozšířit pěší putování jako nástroj k duchovní obnově našeho národa.

Kde na to všechno berete sílu a čas? I když jsem musel ze zdravotních důvodů dost zvolnit, musím konstatovat, že s pomocí Boží to není tak těžké. Svou roli zde sehrává modlitba a také dar nadšených a obětavých spolupracovníků. Mě osobně dodává nadšení a odvalu to, že se často setkávám s Božími vstupy do našich životů.

Zmiňujete spolupracovníky. Jak je vybíráte? To je jeden z nejtěžších bodů naší služby. Nejsme totiž schopni nabídnout finanční ohodnocení, navíc práce je dost... jednoduše řečeno, požaduje se: velký výkon, malý příkon a tichý chod. Stále se potýkáme s nedostatkem spolupracovníků – poptáváme se mezi známými, někdy dáme výzvu, modlíme se za to, občas někdo přijde sám... Těch činností, kterým se ve FATYMu věnujeme je tolik, že pro každého, kdo je ochoten pomoci se snadno najde přiměřená parketa.

Otče Marku, co Vám v poslední době udělalo radost? Těch radostí bylo mnoho. Například svatohubertská mše svatá, kterou u nás ve Vranově nad Dyjí už roky děláme slavnostně

přímo v lese u kaple Maria Schutz a to za velké účasti lidu. Těší mě i zájem představitelů obcí o spolupráci s farností. Radost mi dělá i to, že konečně po mnoha letech je kolem naší fary jádro věřících, kterým na životě ve farnosti opravdu záleží a jsou schopni pro to i přiložit ruku k dílu.

A co kostel Svatého Ducha v Šumné. Jak to s ním nyní vypadá?

V září jsme s panem biskupem Pavlem Konzbulem oslavili deset let od jeho svěcení. Znovu jsme si uvědomili, jak velký dar a znamení pro nás je skutečnost, že prakticky hned po dostavění byl kompletně zaplacen – bez dluhů. Nyní jsou zde pravidelně mše svaté každý čtvrtek v 18h a 2. a 4. neděli v měsíci vždy v 11,30. Musím konstatovat, že ve všední dny, v porovnání s ostatními kostely ve všech mých pěti farnostech, jsou bohoslužby na Šumné navštíveny suverénně nejpočetněji, i když i zde jsou jisté rezervy.

Co Vás v poslední době zarmoutilo? Vždy mě mrzí, když zbožní lidé mají málo ochoty rozhodovat se podle víry a moc se spoléhají jen na lidská měřítka a lidské síly. Pak nemají odvahu podpořit Boží věci. Nemusíme se bát, vždyť Pán Bůh je všemohoucí. Pro ty, kdo v Něho uvěřili, je ochoten dělat i zázraky. Též mě mrzí, že některým lidem, kteří se upřímně obrátili ze své dřívější špatné cesty na cestu víry, někteří nemohou zapomenout dřívější hříchy, které tito už dávno odčinili pokáním a znovu a znovu jim podsouvají špatné úmysly.

Jak se vyrovnáváte s podrazy a lhostejností? Setkáváte se s těmito jevy? Setkávám a dokonce i dost často... Vždy to se mnou zakýve, ale pak záleží na tom, jak brzy si vzpomenu na větu z Písma, kterou pro svůj život považuji za klíčovou a to: „těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28) a pak už to jde lépe... Ve světle tohoto verše je možno takovéto situace dokonce vnímat jako „bonus“ pro duchovní růst.

Mohl byste se s námi podělit o nějakou myšlenku, která Vás v poslední době oslovila?

S mládeží a dalšími zkracujeme důležitý impuls pro duchovní život a každodenní nastavení do tří písmen PST – posvěcuj se tím. Posvěcovat se můžeme vlastně stále. Stačí jen proměňovat všední činnosti skrze trpělivost, úmysl lásky a radostnou odevzdanost v malé krůčky k Pánu.

Máte pro nás v záloze nějaké heslo na závěr? Modlíme se, vytrváme - boj o dobro nevzdáváme!

Mary's Meals je mezinárodní hnutí, které velmi účinně bojuje proti hladu ve světě důsledným uskutečňováním jednoduché myšlenky: zaváděním projektů školního stravování v zemích, kde chudoba a hlad brání dětem v přístupu ke vzdělání. Vzdělání pak dětem i jejich komunitám otevírá cestu z chudoby. Protože oficiální webové stránky www.marysmeals.org (a mnoho jejich oficiálních národních jazykových variant) poskytují velmi dobrý informační servis, na této stránce shrneme v českém jazyce jen ty nejdůležitější informace - základní myšlenku, vizi, způsob práce a historii hnutí.

Jednoduchá myšlenka, která funguje

Mary's Meals poskytuje dětem jedno jídlo denně v místě jejich vzdělávání s cílem **přilákat chronicky chudé děti do školních tříd**, aby dostávaly vzdělání, které jim otevírá cestu z chudoby.

Milióny dětí po celém světě dnes kvůli chudobě nechodí do školy. Místo vzdělávání pracují na polích, žebrají na rozích ulic nebo prohledávají odpadky, aby přežily. Další milióny dětí navštěvují školu tak hladové, že nejsou schopny se soustředit a učit se. Ale díky podporovatelům Mary's Meals více než JEDEN MILION dětí – napříč Afrikou, Asií, Latinskou Amerikou a Karibikem - dnes sedí ve školních třídách s plnými žaludky a učí se číst a psát. Tito mladí lidé mohou vyrůst v muže a ženy, kteří vyvedou své komunity z chudoby a ukončí jejich závislost na pomoci.

Děkují za rozhovor. MAD.

Pozvánky.

Plán poutí NJ na rok 2019:

2019

11. (16.) duben Měřín
11. (16.) červenec Křoví
15. říjen Bystré

13. únor Lysice

14. květen Nové Veselí

13. srpen Žďár I

13. listopad Trpín

13. březen Křižanov

13. červen Jimramov

12. září Radostín

12. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 229. pout' NJ – v úterý 15. ledna 2019 v 17 hodin do Velkého Meziříčí – hlavní celebrant – P. farář ve .

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2018. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.